

Bruksela, 2 kwietnia 2025 r.
(OR. en)

7741/25

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2025/0076 (NLE)

ENV 232
CLIMA 100
POLMAR 12

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	2 kwietnia 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 145 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku na posiedzeniu ministerialnym w czerwcu 2025 r.

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 145 final.

Załącznik: COM(2025) 145 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 2.4.2025 r.
COM(2025) 145 final

2025/0076 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku
na posiedzeniu ministerialnym w czerwcu 2025 r.**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii w dniu czerwca 2025 r. na posiedzeniu ministerialnym Komisji OSPAR Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku („konwencja OSPAR”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja OSPAR

Konwencja OSPAR ma na celu ochronę obszaru morskiego północno-wschodniego Atlantyku przed negatywnymi skutkami działalności człowieka w celu ochrony zdrowia ludzkiego i zachowania ekosystemów morskich oraz, jeśli ma to zastosowanie, przywrócenia obszarów morskich, które zostały dotknięte negatywnymi czynnikami. Przystąpiło do niej 16 umawiających się stron: Belgia, Dania, Finlandia, Francja, Irlandia, Islandia, Hiszpania, Luksemburg, Niderlandy, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Szwajcaria, Szwecja, UE¹ i Zjednoczone Królestwo. Konwencja była otwarta do podpisu podczas posiedzenia ministerialnego Komisji z Oslo i Komisji Paryskiej w dniu 22 września 1992 r. i weszła w życie w dniu 25 marca 1998 r.

2.2. Komisja OSPAR

Komisja OSPAR (ustanowiona zgodnie z art. 10 konwencji) składa się z przedstawicieli każdej z umawiających się stron; zbiera się w regularnych odstępach czasu i w każdym przypadku, kiedy jest to konieczne ze względu na szczególne okoliczności. Do jej obowiązków należy nadzorowanie wprowadzania w życie konwencji oraz dokonywanie przeglądu priorytetów OSPAR, warunków panujących na obszarze morskim, skuteczności przyjmowanych środków, potrzeby przyjęcia wszelkich dodatkowych lub odmiennych środków.

Zgodnie z art. 20 konwencji każdej umawiającej się stronie przysługuje w Komisji jeden głos. UE jest uprawniona do liczby głosów równej liczbie jej państw członkowskich, które są umawiającymi się stronami konwencji. UE nie korzysta ze swojego prawa do głosowania, jeśli jej państwa członkowskie korzystają ze swojego prawa głosu i odwrotnie.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 konwencji Komisja OSPAR przyjmuje zmiany konwencji w drodze jednogłosnego głosowania umawiających się stron.

2.3. Planowany akt Komisji OSPAR

Na corocznym posiedzeniu ministerialnym Komisja OSPAR ma przyjąć decyzję zmieniającą art. 1 lit. a) konwencji modyfikującą granice obszaru morskiego OSPAR w celu uwzględnienia wód podlegających jurysdykcji portugalskiej i hiszpańskiej oraz wód międzynarodowych znajdujących się między tymi obszarami².

Celem tego pierwszego planowanego aktu jest dodanie do obszaru morskiego OSPAR wód otaczających Makaronezję (Madera i Wyspy Kanaryjskie) oraz zapewnienie większej

¹ Decyzja Rady 98/249/WE z dnia 7 października 1997 r. w sprawie zawarcia Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 104 z 3.4.1998, s. 1).

² Wniosek obejmuje powierzchnię 2 573 750 km², z czego 875 947 km² znajduje się w obrębie portugalskiej i hiszpańskiej w.s.e. oraz wód terytorialnych, a 1 697 803 km² to obszar morza pełnego (z czego 944 425 km² znajduje się w obrębie portugalskich i hiszpańskich rozszerzonych szelfów kontynentalnych, a 753 378 km² to „Obszar”).

spójności OSPAR z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej UE³, a tym samym poprawienie koordynacji, jeśli chodzi o ochronę i zachowanie bogatej różnorodności biologicznej i wrażliwych ekosystemów znajdujących się w obszarze Makaronezji.

Zmiana konwencji wejdzie w życie w odniesieniu do tych umawiających się stron, które ją ratyfikowały, przyjęły lub zatwierdziły, trzydziestego dnia od otrzymania przez depozytariusza konwencji notyfikacji od co najmniej siedmiu umawiających się stron, zgodnie z postanowieniami art. 15 konwencji OSPAR. Następnie zmiana wejdzie w życie w odniesieniu do każdej innej umawiającej się strony trzydziestego dnia po złożeniu przez nią odpowiedniej ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Do czasu wejścia w życie zmiany konwencji OSPAR Hiszpania, Portugalia, jak również każda inna umawiająca się strona, mogą ją stosować tymczasowo, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów z dnia 23 maja 1969 r., w szczególności z art. 25 „Stosowanie tymczasowe”.

Drugim planowanym aktem jest decyzja Komisji OSPAR w sprawie zapobiegania stosowaniu i eliminowania stosowania oraz zakazu wprowadzania do obrotu niektórych produktów (niepowlekanego polistyrenu ekspandowanego – EPS, niepowlekaną ekstrudowaną piankę polistyrenową – (XPS) oraz wszelkich innych postaci tworzyw piankowych niepowlekanych w pontonach i bojach), aby zapobiec uwalnianiu EPS, XPS i innych postaci tworzyw piankowych do środowiska morskiego.

Dyrektywa w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych⁴ obejmuje jedynie ograniczenia dotyczące produktów jednorazowego użytku (pojemników na żywność, pojemników na napoje i kubków na napoje) wykonanych z EPS. Nie obejmuje ona komponentów związanych z rybołówstwem wykonanych z EPS/XPS. Już podczas negocjacji dotyczących dyrektywy w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych rozważano jednak potencjalne nowe środki obejmujące przedmioty związane z połowami wykonane z EPS/XPS, ale danych dostępnych w tamtym czasie nie uznano za wystarczające. W ramach Komisji OSPAR przedstawiono już niezbędne dane i informacje w dokumencie referencyjnym⁵ na poparcie proponowanej decyzji.

Trzecim planowanym aktem jest środek OSPAR dotyczący zarządzania ściekami z zainstalowanych na statkach systemów oczyszczania gazów spalinowych w obiegu otwartym i zamkniętym.

Umawiające się strony konwencji OSPAR są szczególnie zaniepokojone zrzutami ścieków z systemu oczyszczania gazów spalinowych na obszarach, na których nie są spełnione cele środowiskowe dotyczące substancji niebezpiecznych. Nieopublikowany jeszcze dokument referencyjny zawiera jasne dowody naukowo-techniczne na ten temat. Jako środek pierwszego etapu proponuje się w nim zakaz zrzutu ścieków w odniesieniu do wszystkich statków wyposażonych w systemy oczyszczania gazów spalinowych i zeglujących po wodach wewnętrznych i morzach terytorialnych. Większość umawiających się stron popiera ograniczenie zrzutów ścieków z systemów oczyszczania gazów spalinowych. Mniejszość (w szczególności Norwegia i Zjednoczone Królestwo) nalega jednak, by poczekać na opracowanie w przyszłości globalnych środków w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), ponieważ IMO jest najwłaściwszą organizacją do opracowania przepisów

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko.

⁵ <https://www.ospar.org/documents?v=60598>.

dotyczących międzynarodowej żeglugi morskiej. Na całym świecie ponad 40 państw (w tym umawiające się strony Konwencji OSPAR) indywidualnie przyjęło różne lokalne ograniczenia dotyczące zrzutów ścieków z systemów oczyszczania gazów spalinowych, natomiast środek przyjęty na podstawie Konwencji OSPAR wspierałby harmonizację, zapewniając jednocześnie zainteresowanym stronom pewność prawa w skali regionalnej. Sekretariat Konwencji OSPAR otrzymał od Sekretariatu IMO potwierdzenie, że ustanowienie takiej zasady regionalnej jest zgodne z procedurami IMO.

W listopadzie 2024 r. szefowie delegacji w ramach Konwencji OSPAR odnotowali brak konsensusu między stronami co do poziomu ambicji ewentualnego środka przyjętego na podstawie Konwencji OSPAR. Uzgodnili, że kontynuowane będą prace nad projektem decyzji (jedynym prawnie wiążącym instrumentem przyjmowanym na podstawie Konwencji OSPAR), który zostanie przedstawiony jako jeden z wariantów na posiedzeniu ministerialnym.

Na posiedzeniu Komitetu OSPAR ds. wpływu działalności człowieka na środowisko („EIHA”), które odbędzie się w dniach 7–11 kwietnia 2025 r., pod rozagę zostaną poddane dwa warianty:

- (i) wniosek dotyczący decyzji OSPAR zakazującej zrzutów ścieków ze statków wyposażonych w systemy oczyszczania gazów spalinowych o obiegu otwartym i zamkniętym na morzach terytorialnych;
- (ii) wniosek dotyczący decyzji OSPAR zakazującej zrzutów ścieków ze statków wyposażonych w systemy oczyszczania gazów spalinowych o obiegu otwartym i zamkniętym na wodach wewnętrznych i na obszarach portowych, wraz z wnioskiem dotyczącym zalecenia OSPAR, które ma być stosowane na morzach terytorialnych.

Komisja uważa, że istnieje pilna potrzeba przyjęcia, najlepiej na poziomie globalnym, ograniczeń zrzutów ścieków z systemów oczyszczania gazów spalinowych w celu ochrony środowiska morskiego przed toksycznością zrzutów. Na szczęblu IMO, ze względu na fakt, że obecnie branża koncentruje się jednak na utrzymaniu obowiązujących ram regulacyjnych (tj. przepisy 4 załącznika VI do Międzynarodowej konwencji o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki) dopuszczających stosowanie tych systemów oraz na zmianie jedynie istniejących niewiązujących wytycznych o niskim poziomie ambicji, nie należy oczekiwać odpowiedniego podejścia regulacyjnego w perspektywie krótko- i średnioterminowej; uzasadnia to ograniczenia zrzutów ścieków na szczęblu krajowym lub regionalnym w różnych częściach świata, jak w przypadku omawianych wniosków, na północno-wschodnim Atlantyku (zob. powyżej).

W związku z tym Komisja konsekwentnie popierała ambitny środek w ramach OSPAR zgodnie z wyżej wymienionym wariantem (i); jednocześnie, biorąc pod uwagę wyżej wymieniony kontekst, Komisja uważa, że UE powinna wykazać się elastycznością, a wariant (ii) mógłby być akceptowalnym kompromisem; jeżeli niektóre umawiające się strony nie zaakceptują nawet tego poziomu ambicji, kwestię tę należy przekazać ministrom zgodnie z decyzją szefów delegacji w ramach Konwencji OSPAR z listopada ubiegłego roku.

Czwartym planowanym aktem jest zalecenie OSPAR w sprawie najlepszych praktyk gospodarowania odpadami morskimi, a piąty planowany akt stanowi regionalny plan działania dotyczący skoordynowanych środków na rzecz zapobiegania hałasowi podwodnemu i jego ograniczania.

Proponowane zalecenie w sprawie stosowania najlepszych praktyk środowiskowych w celu ograniczenia ilości odpadów morskich ma na celu ustanowienie mechanizmu sprawozdawczości na temat sposobu stosowania i rozpowszechniania najlepszych praktyk

(opracowane na podstawie Konwencji OSPAR jako „inne porozumienia”) w zakresie odpadów morskich, ich wpływu oraz potrzeby przeglądu lub wycofania przestarzałych praktyk. Regionalny plan działania OSPAR w sprawie hałasu podwodnego określa najważniejsze działania, które należy wdrożyć w skali regionalnej w celu ograniczenia antropogenicznego hałasu podwodnego do poziomów, które nie wpływają niekorzystnie na środowisko morskie; jednym z jego celów jest ułatwienie wdrażania wymogów UE dotyczących hałasu podwodnego przez strony Konwencji OSPAR, które są również państwami członkowskimi.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Art. 6 ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej zobowiązuje państwa członkowskie do wykorzystywania „[istniejących regionalnych struktur] współpracy instytucjonalnej [obejmujących] dany region lub podregion morski, w tym [struktur stworzonych] na mocy regionalnych konwencji morskich” w celu koordynowania swoich strategii morskich. Zgodnie z art. 4 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej podregion Makaronezja należy do regionu północno-wschodniego Atlantyku. Jest to największy podregion morski mórz europejskich i charakteryzuje się bogatą różnorodnością siedlisk i gatunków, w tym niektórych ujętych w wykazie OSPAR „gatunków zagrożonych lub ginących i siedlisk”. Obecnie obszar morski OSPAR obejmuje tylko część wód podregionu Makaronezji, który został wyznaczony i uzgodniony na szczelbu UE.

Hiszpania i Portugalia, jako jedyne państwa należące do UE i będące stronami Konwencji OSPAR, które posiadają wody terytorialne w Makaronezji, przedstawiły wspólny wniosek dotyczący zmiany konwencji OSPAR w celu dostosowania obszaru morskiego OSPAR do delimitacji zawartych w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej. Takie dostosowanie ułatwi wdrożenie dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej w tych dwóch państwach poprzez wzmocnioną współpracę w ramach Konwencji OSPAR. Poprawi to również ochronę gatunków narażonych i siedlisk tego regionu oraz jego unikalnej morskiej i przybrzeżnej różnorodności biologicznej.

Proponowana decyzja OSPAR w sprawie ograniczenia stosowania niektórych produktów EPS/XPS jest poparta wystarczającymi dowodami i zgodna z prawodawstwem i politykami UE dotyczącymi ograniczenia zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, w tym z dyrektywą w sprawie produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych i dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej; proponuje się zatem, aby UE poparła przyjęcie tej decyzji.

Konieczne jest podjęcie działań mających na celu ograniczenie zrzutów ścieków z systemów oczyszczania gazów spalinowych zainstalowanych na pokładach statków na północno-wschodnim Atlantyku; jest to zgodne z prawodawstwem UE, takim jak dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej, dyrektywa (UE) 2016/802 odnosząca się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych, dyrektywa w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków (2005/35/WE) oraz stanowiskami na forum IMO i na innych forach międzynarodowych, w tym w ramach regionalnych konwencji morskich w całej Europie; ułatwi to państwom członkowskim starania na rzecz osiągnięcia dobrego stanu środowiska na mocy dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej i ramowej dyrektywy wodnej⁶, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń.

⁶ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Ułatwienie stosowania wytycznych dotyczących najlepszych praktyk opracowanych w ramach regionalnych planów działania w zakresie odpadów morskich i przyjętych przez OSPAR przyczyni się do zmniejszenia ilości odpadów w środowisku morskim – dlatego proponuje się, aby UE poparła przyjęcie wyżej wymienionego zalecenia.

Środki skoordynowane na szczeblu regionalnym w OSPAR mogą ograniczyć hałas podwodny oraz chronić życie morskie i różnorodność biologiczną, a także przyczynić się do skuteczniejszego wdrażania prawodawstwa UE, w szczególności dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej; proponuje się zatem, aby UE poparła przyjęcie regionalnego planu działania OSPAR dotyczącego hałasu podwodnego.

Planowana zmiana konwencji OSPAR oraz planowana decyzja w sprawie zapobiegania stosowaniu i eliminowania stosowania oraz zakazu wprowadzania do obrotu niektórych produktów są prawnie wiążące dla umawiających się stron w kontekście OSPAR; planowana decyzja w sprawie zarządzania ściekami z systemów oczyszczania gazów spalinowych, zalecenie dotyczące gospodarowania odpadami morskimi oraz regionalny plan działania dotyczący skoordynowanych środków na rzecz zapobiegania hałasowi podwodnemu i ograniczania go będą miały skutki prawne na mocy prawa międzynarodowego. W związku z posiedzeniem Komisji OSPAR w dniach 23–27 czerwca 2025 r. konieczne jest ustalenie stanowiska Unii w sprawie planowanych środków, które mają zostać przyjęte. Ponieważ ułatwią one wdrażanie polityk i prawodawstwa UE oraz zapobiegną szkodom w środowisku morskim i różnorodności biologicznej oraz poprawią ich ochronę, proponuje się, aby Unia poparła przyjęcie tych środków.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁷.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja OSPAR jest organem utworzonym na mocy porozumienia, a mianowicie Konwencji OSPAR.

Akty, które Komisja OSPAR ma przyjąć, stanowią akty mające skutki prawne w rozumieniu art. 218 ust. 9 TFUE, ponieważ:

- wszystkie decyzje Komisji OSPAR są prawnie wiążące dla umawiających się stron zgodnie z art. 13 ust. 2 Konwencji OSPAR;
- zalecenie w sprawie stosowania najlepszych praktyk środowiskowych w celu ograniczenia ilości odpadów morskich oraz regionalny plan działania w sprawie hałasu podwodnego wywołują skutki prawne na mocy prawa międzynarodowego,

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy/Rada, C-399/12, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

ponieważ nakładają na umawiające się strony zobowiązania do ich wdrożenia w dobrej wierze.

Jeżeli chodzi o zalecenie, wynika to z faktu, że art. 13 Konwencji OSPAR wyraźnie powierza Komisji OSPAR zadanie przyjmowania zaleceń oraz że art. 23 Konwencji OSPAR zobowiązuje umawiające się strony do składania sprawozdań na temat przestrzegania przez nie zaleceń OSPAR i do wspierania ich wykonania.

Ponadto regionalny plan działania dotyczący skoordynowanych środków na rzecz zapobiegania hałasowi podwodnemu i jego ograniczania również ma skutki prawne w rozumieniu art. 218 ust. 9 TFUE, ponieważ instrument ten określa szereg konkretnych celów/środków, które mają zostać wdrożone m.in. przez umawiające się strony, w celu zmniejszenia poziomu hałasu podwodnego, a tym samym nakładają na umawiające się strony na mocy prawa międzynarodowego zobowiązanie do wdrożenia w dobrej wierze tych niewiążących prawnie środków.

Planowane akty nie uzupełniają, ani nie zmieniają ram instytucjonalnych Konwencji OSPAR. W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą ochrony środowiska. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest w związku z tym art. 192 ust. 1 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 192 ust. 1 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Jako że akt Komisji OSPAR będzie zmieniał konwencję OSPAR, której Unia jest stroną, należy go opublikować po jego przyjęciu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku na posiedzeniu ministerialnym w czerwcu 2025 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja OSPAR („konwencja”) została zawarta przez Unię decyzją Rady 98/249/WE z dnia 7 października 1997 r.⁸ i weszła w życie z dniem 25 marca 1998 r.
- (2) Zgodnie z art. 10 ust. 3 tej konwencji Komisja ustanowiona na mocy art. 10 ust. 1 konwencji („Komisja OSPAR”) może przyjmować decyzje zgodnie z art. 13 konwencji.
- (3) Podczas 28. zwyczajnego spotkania/posiedzenia rozpoczynającego się w dniu 23 czerwca 2025 r. Komisja OSPAR ma przyjąć (i) decyzje w sprawie modyfikacji granic obszaru morskiego OSPAR w celu uwzględnienia wód podlegających jurysdykcji portugalskiej i hiszpańskiej oraz wód międzynarodowych znajdujących się między tymi obszarami, w sprawie ograniczenia stosowania niektórych produktów w celu zapobiegania uwalnianiu tworzyw sztucznych do środowiska morskiego oraz w sprawie zarządzania ściekami z systemów oczyszczania gazów spalinowych zainstalowanych na pokładach statków; (ii) zalecenie w sprawie najlepszych praktyk gospodarowania odpadami morskimi; oraz (iii) regionalny plan działania dotyczący skoordynowanych środków na rzecz zapobiegania hałasowi podwodnemu i jego ograniczania.
- (4) Należy ustalić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Komisji OSPAR, ponieważ planowane środki, które ma ona przyjąć, mają skutki prawne w rozumieniu art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (5) Stanowisko Unii powinno polegać na głosowaniu za wyżej wspomnianymi środkami przyjętymi na podstawie Konwencji OSPAR, ponieważ ułatwią one wdrażanie polityk i prawodawstwa UE oraz zapobiegają szkodom dla środowiska morskiego i różnorodności biologicznej oraz poprawią ich ochronę,

⁸ Decyzja Rady 98/249/WE z dnia 7 października 1997 r. w sprawie zawarcia Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Północno-Wschodniego Atlantyku (Dz.U. L 104 z 3.4.1998, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na [28.] posiedzeniu Komisji OSPAR rozpoczynającym się w dniu 23 czerwca 2025 r., polega na poparciu przyjęcia następujących środków:

- a) decyzji modyfikujących granice obszaru morskiego OSPAR w celu uwzględnienia wód podlegających jurysdykcji portugalskiej i hiszpańskiej oraz wód międzynarodowych znajdujących się między tymi obszarami; w sprawie ograniczenia stosowania niektórych produktów w celu zapobiegania uwalnianiu tworzyw sztucznych do środowiska morskiego; w sprawie zarządzania ściekami z systemów oczyszczania gazów spalinowych zainstalowanych na statkach;
- b) zalecenia w sprawie najlepszych praktyk gospodarowania odpadami morskimi;
- c) regionalnego planu działania dotyczącego skoordynowanych środków na rzecz zapobiegania hałasowi podwodnemu i jego ograniczania.

Artykuł 2

W zależności od sytuacji podczas posiedzenia szefów delegacji w ramach Konwencji OSPAR w dniach 14–16 maja 2025 r. lub podczas 28. posiedzenia Komisji OSPAR w dniach 23–26 czerwca 2025 r. przedstawiciele Unii mogą – w porozumieniu z państwami członkowskimi podczas organizowanych na miejscu posiedzeń koordynacyjnych – doprecyzowywać stanowisko, o którym mowa w art. 1, bez kolejnej decyzji Rady.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*